

Lodserne maa ikke tage Returlodsninger, medmindre det sker efter Overenskomst mellem de vedkommende Lodserier, eller ingen Lodser ere tilstede paa Ankomststedet; dog skal vedkommende Minister, selv om ingen saadan Overenskomst er indgaaet, være bemyndiget til, hvor det findes hensigtsmæssigt, at bestemme, at 2 Lodserier skulle have genseidig Ret til Returlodsning.

3die Kapitel.

Om Lodsningen.

§ 19.

Lodserne ere pligtige at oppasse de Søfarende og skulle desaarsag, saa længe Søen er aaben, have Udkig paa passende Steder efter ankommande Skibe og paa første fra et Skib givet Signal efter Lods strax bestræbe sig for at komme ombord paa samme. Skulde Lodsen, naar et Skib kommer i Sigte, være i Tivl, om dette havde gjort Signal efter Lods, er det desuagtet hans Pligt at gaa Skibet imøde.

Lodsen skal i Almindelighed først søge det ham nærmeste Skib, som gjør Lodssignal efter ham.

§ 20.

Ministeren skal være bemyndiget til at paabyde, naar saadant efter de stedlige Forhold findes hensigtsmæssigt, at de større Lodserier skulle holde Fartøjer med Lodser stationerede paa passende Steder for hurtigere at kunne sende Lods til de Skibe, der gjøre Signal efter Lods. Hvor et Fyrtreib kan benyttes, hør saadant ske, og i saa Fald skal Lodseriet ikke bidrage til Udgifterne ved Skibet.

§ 21.

Den Skibsfører, som vil have Lods, skal derom betimeligen fra Skibet gjøre Signal.

Hvilket Signal der fra Skibene skal gives for Lods om Dagen og om Natten, bestemmes ved Kongelig Anordning.

Naar Lodsen er kommen ombord, skal Lodssignalet strax borttages.

Naar en Skibsfører vil have Lods fra det Sted, hvorfra han gaar ud, skal han betimeligen forud bestille ham hos vedkommende Lodseri.

Ralder en Skibsfører ikke paa befalet Maade Lods ombord, da ere Lodserne angerøske, hvis nogen Ulykke skulle indtræffe.

§ 22.

Enhver Lods skal, naar han forretter Lodsning, bære Lodsskilt, og paa det at de Søfarende kunne kende Lodsfartøerne, skulle Lodserne stedse, naar de gaa ud paa Lodsning, i Fartøiers Storseil have rød Dug i hvidt Seil, og naar de ro, skulle de i Baaden føre en opreist Stage med Lodsslag.

Ligeledes skulle de, naar de tage ud al lodse, stedse være forsynede med Lodseriets særlige Reglement og Taxt samt et Exemplar af denne Lov.

§ 23.

Den Skibsfører, der har gjort Signal efter Lods, skal, saavært Omstændighederne tillade det, være forpligtet til, naar Lodsen ses at komme ud, strax at lade manøvrere saa passende med Skibet, at Lodsen snarest og bekvemst kan komme ombord, bræse bæk eller standse Farten i rette Tid og betids give fornødne paalidelige Slæbere til Lodsbadden. Kommer Lodsen eller Lodsbadden til Skade, enten forbi Slæberen, som blev given fra Skibet, springer, eller af anden Urvæg, som kan tilværes Skibsføreren, da er denne pligtig derfor at give Erfatning.